

Label M.

**Årligt Gennemsnitsantal af domfældte for egentlige Forbrydelser
paa 100,000 Mennesker i Alderen 15—20 Aar.**

	Det egentlige Danmark.		Kjøbenhavn.	
	Mænd.	Kvinder.	Mænd.	Kvinder.
1891—96	644, ₁	263, ₄	1869, ₂	1064, ₃
1886—90	512, ₃	229, ₉	1702, ₇	1000, ₇
1881—85	511, ₆	223, ₃	1843, ₀	983, ₃
1876—80	473, ₈	231, ₇	1855, ₉	1052, ₇
1871—75	386, ₈	181, ₂	1310, ₁	796, ₈

Ved de oven for meddelte statistiske Dplysninger maa i første Række erindres, at disse lide af den samme Mangel, der overhovedet for Tiden gør sig gældende for hele Kriminalstatistikken: der tælles efter Domfældelser, ikke efter domfældte Individider. Forudsætningen for en til de domfældte Individider knyttet Statistik har hos os — som de fleste andre Steder — hidtil kun i meget ringe Grad foreligget; først ved den fra 1ste Januar 1897 indførte forandrede Ordning med Hensyn til Strafferegistrenes Førelse er Muligheden bragt til Veje for efterhaanden at skabe en til selve de straffede Individider knyttet Statistik. Man er for Tiden beskæftiget med at søge fastslaaet de nærmere Grundsætninger, hvorefter det sig saaledes tilhørende Materiale maa behandles for i videst muligt Omfang at drages til Nytte for den betydningsfulde Opgave at klare de straffede Personers Levnedsløb, for saa vidt dette oftere bringer dem i Berøring med Strafferetsplejen. Men her er efter Sagens Natur kun Spørgsmaal om, hvad der fremtidig kan oplyses. Hvad der hidtil foreligger i den anførte Henseende, er og maa være ganske sporadisk, men er dog ikke helt uden Betydning, idet det kaster Strejflys over, i hvilken Grad Tallene maa antages at ville forvandle sig, naar det ikke gælder Tilfældene, men Individiderne selv. Det er Tilbagefaldets skæbnesvangre Betydning, det drejer sig om; men hertil svarer en Begrænsning af de forbryderiske Individiders Tal, der viser Forbrydelsens Kræftstade forholdsvis mindre udbredt, end Domfældselsernes Antal paa Forhaand kunde lade formode, men ganske vist ogsaa til Gengæld som en varigere Inflammation paa mange af de Steder, hvor den en Gang har taget fat. Til Belysning af den Kritik, der derfor maa anvendes over for de ovenstaaende Tabeller, kan fremhæves, at for Straffeanstaltens Vedkommende har Tilbagefaldsprocenten vist sig under Hensyn til Straffens Udtaelsesmaade etc. at variere fra 11 til 46 pCt. Disse Tal angive imidlertid kun Forholdet mellem Løsladelse og Genindfættelse, og ikke mellem Løsladte og genindfattede Individider, og give altsaa ingen positiv Dplysning om, hvor mange Individider der have udstaaet Strafarbejde. En Dplysning om Individider, indsatte i Straffeanstalterne, gives derimod i Beretningerne om disse for Aarene 1891—98. Herefter er der i de 8 Aar indsat til Strafarbejde ialt 4,984 Fanger, men deraf kun 3,006 til 1ste Gang Strafarbejde, o: Tilgangen af ny Individider til Strafarbejde er kun ca. 60 pCt. af samtlige indsatte Fanger. Betragter man Forholdet inden for den Aldersperiode (10—18 Aar), som her har særlig Interesse, har det ved en lejlighedsvis foretagen Underfølgelse af samtlige i Kjøbenhavn i Aaret 1880—89 med Legemsstraf for første Gang ansete Personer vist sig, at over Halvdelen af disse have recidiveret, og paa de aller fleste af disse falder der oftere gentagne